Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36453
Copyright: Melk, Benediktinerstift

uāte potim⁹ impetire. Tunc gemitu p ruīpentes
in uocē. a fundo cordis dixerūt Credim⁹ deo bemg=
ne pat⁹. et ꝯfidim⁹ tue almitati. Audiēs hec
bēatissim⁹ Nicolaus misert⁹ ē eis. et diuti⁹ p pu=
ella orauit. Completa uō oratione dei iuuti sana=
ta ē mlr. et ad ppria remeans pp'ys pedib⁹ p gredies
ambulabat laudans et glorificans deū moib⁹
que ei ꝯtigerāt. De demone agmito qui se trans=
formauit in angl'm lucis.

Pari modo et aliud miraculū auramq⁹. Una uero
diex subito intrauit demon ubi orabat
bēt⁹ Nicolaus et transfigurat⁹ ē in anglm lucis.
Continuo auit ut in eum bēt⁹ Nicolaus ita exorsd
ē Quis ein es tu et quare huc uenisti Rndit de=
mon. Angls su et ideo uenim ut uidere que opa=
ris. Intelligens scā iliico iur diabolice artis in=
gemū uexillū sibi sce crucis impōnēs ait. Mil=
lesime egrede citiq⁹ a cella qa milleformis es.
mille q⁹ nocēdi artes sūt tibi. discede a me. et no=
li mortis facere. Tuc ab illo iratas uoces emittēs
ait. Quid tibi Nicolae feci. Quid tibi facio.
Saltem parcip tecū me quesce p mitte ut instru=
am et doceā te. Heru⁹ auit dm iterū incepat
eū exire. Tuc exclamās demon atq⁹ eiulans
et exiens aiebat. et si hinc me expellis nō tū lon=
gius a te recedā. Et disparuit ante faciē ei⁹ mil=
la horū. De mīstro a demone occupato et sanita=
ti reddito.

Non multo post intrauit diabol⁹ in coquinā. et inuenit unū ex
mīstris sci Nicolai obsequiū pstare ad ea
que necessaria erāt scō. Qui statim introuit

asperit